

Spørgsmål 12:

Hvordan forestiller ministeren sig, at institutionerne etablerer et apparat, der kan håndtere vurdering af et eventuelt patent fagligt, økonomisk og juridisk, jf. §§ 10 og 11?

Svar:

Institutionerne vil til vurdering af indberettede opfindelser og indgåelse af aftaler om rettigheder skulle etablere dels et internt administrativt beredskab, dels et netværk af eksterne rådgivere og konsulenter.

Omfanget af det pågældende beredskab og balancen mellem intern og ekstern ekspertise må i sagens natur variere fra institution til institution afhængig af institutionens størrelse og faglige profil. Vurderingen er imidlertid, at ingen - eller kun meget få institutioner - vil have volumen til internt at opbygge egentlige patentkontorer med specialiseret teknisk, juridisk og markedsmæssig ekspertise.

Intentionen er derfor, at institutionerne til arbejdet med vurdering, licensformidling og eventuel patentering af egne forskeres opfindelser primært skal rekvirere den fornødne ekspertise eksternt. Denne assistance vil kunne rekvireres fra en bred vifte af udbydere, herunder de regionale innovationsmiljøer. Men også private patentbureauer, forskerparker, teknologiske serviceinstitutioner m.fl. vil kunne tilbyde relevante ydelser.

Der henvises i øvrigt til den tidligere fremsendte besvarelse af spørgsmål 4 om innovationsmiljøernes rolle, jf. bilag 3.

Spørgsmål 13:

Kan fristen på 4 måneder forkortes, og hvem bærer ansvaret for en forkert vurdering?

Svar:

Den i § 11 anførte frist på 4 måneder for institutionens vurdering af indberettede opfindelser og meddelelse til den ansatte om eventuel overtagelse af rettigheder svarer til fristen på det øvrige arbejdsmarked som reguleret i lov om arbejdstageres opfindelser.

De 4 måneder svarer samtidig til den periode, institutionen maksimalt kan pålægge en ansat ikke at offentliggøre en opfindelse. Bestemmelsen udelukker ikke, at man lokalt på institutionerne kan vælge at operere med en kortere tidsfrist - det være sig gennem udformning af et in-

ternt administrativt regelsæt eller gennem aftale med de involverede fra sag til sag.

For eksempel oplyser Nordjyllands Videnpark, NOVI, at man her har udviklet en procedure for vurdering af forskningsbaserede opfindelser, der muliggør indgivelse af en prioritetsskabende patentansøgning inden for blot 2 uger. I komplicerede sager må der imidlertid forventes et noget længere tidsforløb, og bl.a. DTU's administration har over for ministeriet advaret imod en afkorting af den foreslåede 4-månedersfrist.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at der i nogle af de modtagne høringssvar er foreslået en tidsfrist kortere end 4 måneder bl.a. med henvisning til erfaringer fra udenlandske institutioner. Vurderingen er imidlertid, at erfaringer fra store britiske og amerikanske universiteter på dette punkt ikke umiddelbart kan overføres til danske forhold. Således vil der ikke ved danske universiteter og sektorforskningsinstitutioner være grundlag for på samme måde at etablere egentlige patentkontorer med specialiseret teknisk, juridisk og markedsmæssig ekspertise internt på institutionerne. Denne ekspertise vil i stedet skulle rekvireres hos eksterne samarbejdspartnere, jf. besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4 og 12.

Med til billedet hører i øvrigt, at påbud om midlertidig hemmeligholdelse af en opfindelse ikke udelukker, at der sideløbende kan indsendes et manuskript til fortrolig bedømmelse hos en tidsskriftsredaktion eller konferencearrangør. Ofte vil der gå flere måneder fra indsendelse til publicering, hvorved den mellemliggende periode kan benyttes til vurdering af opfindelsen og eventuel indgivelse af en prioritetsskabende patentansøgning. Påbud om hemmeligholdelse af en opfindelse behøver i så tilfælde ikke at medføre nogen forsinkelse af publiceringen.

Med hensyn til spørgsmålet om ansvaret for korrekt vurdering af opfindelser vil dette afhænge af den konkrete situation.

Vurdering af en given opfindelses karakter og muligheden for at udnytte denne erhvervsmæssigt ventes altovervejende foretaget via relevante eksterne rådgivere. I kontrakten med eksterne rådgivere vil der være taget stilling til ansvaret i tilfælde af, at denne vurdering er forkert. Der vil således være tale om rådgivning under professionsansvar, hvilket vil sige, at rådgiver kan blive erstatningsansvarlig, hvis en uprofessionel rådgivning påfører klienten et tab.